

PALMZONDAG in coronatijd

Lied

1. Vre - de voor jou, hier - heen ge - ko - men
zoe - kend met ons om mens te zijn.
Jij maar al - leen, jij met je vrien - den
jij met je angst ver - bor - gen pijn.
Vre - de ge - na - de God om je heen
ver - ge - ving nieu - we moed, voor
jou en ie - der - een.

*Jij die ons kent, Jij die ons aanvoelt,
Jij die de hele wereld draagt.
Kom naar ons toe, leer ons te leven
help ons te zien wat niemand vraagt.
Tijd om te geven, kans om te zijn
een plek om nu en ooit gezien,
aanvaard te zijn.*

Welkom

Op deze palmzondag

stelt Jezus ons de vraag: wil jij Mij volgen, ook als dat weerstand oproept?

Jezus heeft in alle vrijheid zijn weg gekozen.

Jezus blijft trouw aan zijn roeping, aan zijn opdracht, zelfs tot de dood.

Christen zijn vandaag, in onze samenleving, is een eveneens een vrije keuze.

Maar, net als bij Jezus, niet vrijblijvend.

Naar vandaag toe, kan dat zijn:

je eigenheid bewaren en toch gaan voor samenhang, stilte en bezinning inbouwen en toch geëngageerd zijn, bescherming en veiligheid ervaren en toch grenzen overschrijden, al moeten we dit alles van thuis uit doen.

Met applaus en gejuich halen wij vandaag een man in

van wie wordt gezegd dat Hij een Koning is, maar Hij rijdt op een ezel.

Er wordt gezegd dat Hij de Redder van de wereld is,

maar zijn volgelingen zijn vissers

die niets anders bezitten dan een enorme geestdrift en een begrensde liefde.

Hij toont Hij ons zijn liefde tot het uiterste.

Toch krijgt zijn dood niet het laatste woord.

Vandaag stemmen we in met hen die riepen:

"Gezegend de Komende in de naam van de Heer".

Maar we luisteren ook naar het verhaal van zijn lijdensweg,

want alleen wie onder het kruis heeft gestaan, weet wat verrijzen is.

Mag God ons de moed schenken om staande te blijven in deze moeilijke tijd.

Palm

We kunnen geen palmtakken in de hand nemen.
Maar laten we symbolisch dit wel doen, of
mag het (digitale) kaartje ons daarbij helpen.

Het groen van de palmtakken is een herinnering én een belofte.
Zij leren ons vooruitkijken
naar de vreugde van Witte Donderdag,
naar de droefheid van Goede Vrijdag,
naar de vertrouwvolle verwachting van stille zaterdag.
Ze zijn een teken van hoop
om doorheen Goede Vrijdag, uit te kijken naar Pasen.

We zoeken niet het kruis of het lijden in ons leven, maar we willen het ook niet ontkennen.
We hóuden niet van pijn of verdriet, maar we willen het niet doodzwijgen.

De takken tonen ons het groen, als het nog winter is,
ze fluisteren over leven, als alles dood lijkt.

Laten we God vragen om zijn zegen:

Wij bidden U God,
zegen onze hand-palmen,
zegen allen die metterdaad geloven in dit teken van leven en vrede
en zegen allen die, waar ook ter wereld, geloven in uw naam
+ Vader, Zoon en de Geest, Amen.

Evangelielezing **Matteüs 21, 1-11 **de intocht in Jeruzalem****

Op een dag zegt Jezus tegen de mensen: "Morgen ga Ik naar Jeruzalem".
Een groepje mensen blijft bij Jezus staan.
Eén van hen stapt op Jezus af en zegt:
"Wij gaan met je mee. Wij zijn al zo lang bij je.
Wij zijn je vrienden. Wij laten je nooit meer alleen."

Als ze bijna in Jeruzalem zijn aangekomen, zegt Jezus tegen twee van zijn vrienden:
'Ga naar het dorp dat daar ligt.
De man uit het eerste huis heeft een ezel met een veulen. Maak ze los en breng ze mee.
"En als iemand jullie iets zegt, zeg dan:
'De Heer heeft ze nodig, maar Hij stuurt ze meteen terug.'"

De leerlingen vertrekken en doen wat Jezus hun opgedragen heeft.
Ze brengen de ezelin en het veulen, leggen er kleren overheen en Jezus gaat erop zitten.
Heel veel mensen leggen hun kleren op de weg,
anderen snijden takken van de bomen en leggen die op de grond.
En ze roepen: "Hosanna, de Zoon van David.
Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heer. Hosanna in de hoogste hemel."
Wanneer Hij Jeruzalem binnen is, komt de hele stad in beweging en ze vragen: "Wie is dat?"
De mensen zeggen: "Dat is de profeet, Jezus uit Nazareth in Galilea."

Lied **De koning van de vrede ...**

1. De koning van de vrede komt in de hoofdstad aan,
de mensen zijn gezegend, Hij komt in Godes naam.
Doet open nu de poorten, de koning moet er door.
och, Heere, geef nu voorspoed, zo roepen zij in koor.

*Maar zullen zij geloven en nemen zij Hem aan
of zullen zij Hem doden en Gode wederstaan?
Ik zie de koning komen die op een ezel rijdt,
de palmen van de bomen zijn voor zijn voet gespreid.*

Moment van inkeer

Jezus zit op een ezel, niet op een paard.
Jezus houdt van alle mensen
van Wouter en van Astrid
van Noa en van Daniëlle
van Simonne en van Omer
Jezus houdt van alle en wil dat iedereen kansen krijgt
om op een menselijke manier te leven.

Lau - da - te Do - mi - num, Lau - da - te
Do - mi - num, om - nes gen - tes,
al - le - lu - ia! al - le - lu - ia!

Jezus houdt van alle mensen
die kortelings of langer geleden,
afscheid hebben moeten nemen van een geliefd iemand,
Jezus houdt van alle mensen
Hij geeft hen vrede in hun hart.

Laudate dominum ...

Hij houdt van alle mensen
die zich inzetten voor anderen,
zij die solidair zijn,
kortom Hij houdt van allen die opkomen
voor vrede en gerechtigheid.
Wij bidden U, dat wij zulke mensen zijn.

Laudate dominum ...

Gebed

God van leven, in Jezus hebt Gij U laten kennen,
Hij is gekomen om ons de weg van vrede te leren.
Wij bidden U, maak ons stil en zacht
zodat wij Hem kunnen ontmoeten,
in zijn glorie, maar ook in zijn lijden.
Dat vragen wij U voor vandaag in het bijzonder. Amen.

Inleiding op het lijdensverhaal

Wat vandaag een reden is om blij te zijn,
wordt in de loop van deze week een reden tot droefheid.
Jezus koos de kant van de minsten,
Hij toonde mensen een ander beeld van God, maar Hij werd niet begrepen.
Hij werd beschouwd als iemand die het gezag ondermijnde.
Daarom moest Hij verdwijnen.

Voor Jezus' lijdensweg waren mensen verantwoordelijk...
Mensen die Hem in de steek lieten en bespotten...
Mensen die Hem verloochenden...
Mensen die Hem verraadden...
Mensen zoals jij en ik...?

Evangelie **Matteüs 26, 14-75; 27, 1-66**

Kort na de intrede van Jezus in Jeruzalem
was er het feest van de ongedesemde broden en hadden de leerlingen,
zoals alle Joden in Jeruzalem het paasmaal klaargemaakt.
Tijdens de maaltijd zei Jezus dat één van hen Hem zou overleveren.
Dat maakte hen heel droevig en onzeker.
Elk apart vroegen ze dat zij het toch zelf niet zouden zijn.

Toen Jezus zei dat Hij volgens de geschriften zou verraden worden
en dat het beter zou zijn dat de verrader niet geboren was, vroeg Judas,
die Hem wilde overleveren: "Ik ben het toch niet, meester?" Jezus antwoordde hem:
"Jij hebt het gezegd."

Jezus wist dus dat Hij zou sterven..
Hij deed dat op een bijzondere manier, want tijdens de maaltijd nam Jezus een brood,
sprak een zegengebed uit, Hij brak het, gaf het aan zijn leerlingen en zei:
"Neem en eet, dit is mijn lichaam."
En Hij nam ook een beker, sprak het dankgebed uit en gaf hun die met de woorden:
"Drink er allen uit, want dit is mijn bloed van het verbond,
dat voor velen wordt vergoten tot vergeving van zonden."

Dat moesten zij blijven doen om aan Hem te blijven denken.

Na het zingen van de psalmen gingen ze de stad uit, naar de Olijfberg.

Op de Olijfberg voorspelde Jezus dat alle leerlingen Hem diezelfde nacht zouden laten vallen. Petrus sprak dit tegen, maar Jezus zei:

"Ik verzeker je dat je vannacht drie keer zult zeggen dat je Mij niet kent, nog voordat de haan kraait."

Op Getsemane aangekomen om er te bidden, vroeg Jezus zijn leerlingen te blijven waken. Jezus was angstig, bedrukt en onrustig. Hij vroeg in Zijn gebed:

"Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze beker van de dood aan Mij voorbijgaan. Maar niet wat Ik wil moet gebeuren, maar zoals U het wilt."

Lied

Blijf bij mij en waak hier met mij, wa-kend en
bid-dend, wa-kend en bid-dend.

Ondertussen vielen de leerlingen toch steeds opnieuw in slaap. Tot Judas eraan kwam. Hij had een grote bende bij zich met zwaarden en knuppels, gestuurd door de hogepriesters en oudsten van het volk.

Ze namen Hem gevangen en brachten Hem weg.
Toen lieten de leerlingen Hem allemaal in de steek en vluchtten weg.

Een proces kreeg Jezus niet echt, want er kwamen veel valse getuigen.
Ten slotte verklaarden er twee dat Hij had gezegd:
"Ik kan de tempel van God afbreken en in drie dagen opbouwen."
De hogepriester vroeg Jezus verantwoording.
Want hij vond dit een kwetsende uitspraak tegen God.
Niemand begreep dat Jezus de Mensenzoon was. Men vroeg de doodstraf.

Toen spuwden ze Hem in het gezicht en ze sloegen Hem.
Petrus zat inmiddels buiten op de binnenplaats.
Driemaal herkende men hem als leerling van Jezus, maar hij zei dat hij Jezus niet kende.
En meteen daarna kraaide er een haan. Petrus herinnerde zich wat Jezus gezegd had.
Hij ging naar buiten en hilde bittere tranen.

De Romeinen waren toen de baas en daarom leverden men Hem over aan Pilatus, de gouverneur. Die stelde Hem de vraag: "Bent U de koning van de Joden?" Jezus zei:

"U zegt het zelf."

Jezus antwoordde niet op de valse beschuldigingen of als Pilatus Hem wat vroeg. Die wist eigenlijk wel dat Jezus eerlijk was en dat ze Hem uit afgunst overgeleverd hadden, maar hij trachtte de gevoelens van het volk te winnen door als gunst een gevangene vrij te laten.

Opgestookt door de hogepriesters en oudsten vroeg de menigte de vrijlating van Barabbas, een rover. Toen liet Pilatus Barabbas vrij, maar Jezus liet hij geselen en kruisigen.

Waarschijnlijk had het verraad van al zijn leerlingen Hem al heel veel pijn gedaan, maar nu trokken soldaten zijn kleren uit en hingen Hem een rode mantel om; ze vlochten een krans van doornen, zetten die op zijn hoofd, gaven Hem een rietstok in de rechterhand, vielen voor Hem op de knieën en dreven de spot met Hem door te zeggen:

"Gegroet, koning van de Joden!"

Hij kreeg zijn eigen kleren terug en brachten Hem weg om Hem te kruisigen.

Jezus moest zelf zijn kruis dragen.

Toen ze bij een plaats kwamen die Golgota heet, gaven ze Hem een mengsel te drinken van wijn en gal, maar Hij wilde niet drinken.

Ze nagelden Hem aan het kruis en verdobbelden zijn kleren.

Boven zijn hoofd hadden ze geschreven waaraan Hij schuldig bevonden was:

"Dit is de koning van de Joden." Voorbijgangers bespotten Hem.

's Middags viel er duisternis over het hele land, tot drie uur.

Vlak voor zijn dood riep Hij nog tot God:

"Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?"

Enkelen omstanders die het hoorden zeiden: "Hij roept om Elia!"

Onmiddellijk daarop ging één van hen een spons halen,

drenkte die in zure wijn, stak ze op een rietstok en bood Hem te drinken.

Maar anderen zeiden: "Laat dat! Wij willen eens zien of Elia Hem komt redden."

Jezus slaakte andermaal een luide kreet en gaf de Geest!

Toen de centurio die bij Jezus stond, zag wat er gebeurde zei hij:

"Werkelijk, Hij was de Zoon van God."

De vrienden van Jezus en zijn moeder waren erg verdrietig.

Op een afstand stonden veel vrouwen te kijken.

Ze waren Jezus gevolgd uit Galilea

Toen het avond geworden was, kwam een rijk man uit Arimatea, die Jozef heette; ook hij was leerling van Jezus geworden.

Hij ging naar Pilatus om het lichaam van Jezus te vragen.

Pilatus gaf toen het bevel om het aan hem af te staan.

Jozef nam het lichaam, wikkelde het in zuiver linnen en legde het in zijn nieuwe graf, dat hij in de rots had laten uithouwen.

Hij rolde een grote steen voor de ingang van het graf en ging weg.

Stilte

Hij werd gekruisigd,
met Hem zijn er zoveel levens opgehouden te bestaan.
Een vader, een kind, een broer, een man, een soldaat,
een vluchteling, een anonieme reiziger,
een scholier op weg naar huis
een arbeider in de haven.

Zoveel mensen ook hebben hun kruis te dragen.
Het enige wat we kunnen doen, is bij hen blijven.
Niet weglopen, Hem niet alleen laten, hén niet alleen laten.
Daar willen wij om bidden.

Voorbeden

In dit passieverhaal herkennen we ook de grote thema's van onze eigen wereld:
vriendschap en verraad, vreugde en lijden,
diepgang en oppervlakkigheid, twijfel en geloof...
Van hieruit willen we voor onszelf en voor elkaar bidden.

Een ogenblik stil gebed

Voor allen van wie leven getekend wordt
door 'een kruis' van lijden en pijn
dat zij op hun weg mensen mogen ontmoeten
die hen helpen de last te dragen en troostend aanwezig willen zijn.

Een ogenblik stil gebed

Voor ons allen,
hier verenigd rond uw tafel om samen maaltijd te vieren,
dat wij in de komende week heel bewust stilstaan bij uw roep
om te blijven gaan in het voetspoor van Jezus
te getuigen van zijn liefde voor U, zijn Vader en alle mensen

Een ogenblik stil gebed

Offerande

1. Waar staat een ge-dek-te ta-fel?
Waar is brood dat mij ver-za-digt?
zon-der e-ten ga ik dood.
Wie, wie geeft mij van zijn brood?
Of heb ik ge-noeg voor ve-len
maar geen mens om mee te de-len,
geen die naast mij zit of staat
en mijn brood mij bre-ken laat?

*Mens is dorst en mens is honger
mens is leven van verlangen
wachtend tot iemand hem vindt
die zich geeft, die zich verbindt.
Heb ik alles, overdadig,
ben, dan nog, ik, onverzadigd
tot ik er van delen mag
met één die op iemand wacht.*

Gebed over de gaven

God, Gij hebt ons geboetseerd en bezielde met uw levensadem,
wij brengen U hier wat de aarde aan vruchten geeft:
brood en wijn om te breken en te delen.

Het is onze aarzeling om te kiezen voor de weg van Jezus
en ons verlangen om Jezus te volgen,
het is ons geloof in de kracht die Gij ons geeft.

Deze gaven zeggen wie wij zijn.

Belicht ze met de liefde van Jezus

en heilig ze tot leeftocht voor onderweg, naar uw rijk van vrede en gerechtigheid. Amen.

Bidden bij brood en wijn van leven

Hoe kunnen wij U danken, God, Vader, Moeder,
voor het geluk dat ons geopenbaard werd in Jezus, uw Zoon.

Met Hem willen wij U danken
dat Gij uw boodschap verkondigd hebt
aan de kleinen en de eenvoudigen.

Met Hem willen wij U danken
dat Gij voor ons toekomst opent
en ons leven, hoop en uitzicht geeft.

Daarom loven en prijzen wij U en zingen wij:

1. Je - zusChris-tus, ik aan-bid U, hei-lig is uw naam.
Je - zusChris-tus, ik aan-bid U, hei-lig is uw naam.
Je - zus Chris-tus, ik aan-bid U, hei-lig is uw naam.
Hei - lig is uw naam. Hei - lig is uw naam.
Hal - le - lu - ia, hal - le - lu - ia.
Je - zuschris-tus, ik aan-bid U, hei-lig is uw naam.
Hei - lig, hei - lig, hei - lig is uw naam.
Hal - le - lu - ia, hal - le - lu - ia.

Een mens bij uitstek was Hij, Jezus van Nazareth, ingehaald als een koning,
toegezwaaid met palmen, toegezongen met 'hosanna'
daarna verguisd omdat zijn koningschap niet van deze wereld was.

**Koninklijk in de waarheid, prachtig in de liefde,
één en al zorg voor misdeelden en onderdrukten,
voor weerlozen en zieken, voor iedereen.
Zo was en is Hij, Jezus, onze Heer.**

Hoor, God, onze woorden van dank om koning Jezus,
die het als zijn roeping zag
om, overal waar Hij kwam, te dienen,
die de eenvoud van een ezel verkoos, boven macht over mensen.

Hij baande voor ons de weg.

**Wij bidden dat wij die weg kunnen gaan:
een weg van eenvoud, een weg van dienen,
een Koninklijke weg van zorg voor elkaar.**

Om ons te helpen die weg te gaan, wou Hij voor altijd bij ons blijven.
Daarom gaf Hij, vlak voor Hij heenging,
een teken van zijn blijvende aanwezigheid in ons midden (...)

Verkondigen wij
de kern van ons geloof:

Zijn dood ge - den - ken wij,
Zijn op - stan - ding be - lij - den wij,
Zijn toe - komst ver - wach - ten wij.

Beziel ons met uw Geest, God.
Dan zullen wij, geïnspireerd door uw voorbeeld,
mee bouwen aan meer menswaardigheid,
niet zwichten voor macht en eigenbaat
maar waakzaam zijn om tekenen van hoop te zien.
Mogen wijzelf zo'n teken worden.

**God, wij danken U om dit teken van uw nabijheid.
Mogen wij het verhaal van Jezus, uw Zoon,
onder ons levend houden en daaruit de moed putten
steeds opnieuw de weg te gaan van Palmzondag naar Pasen,
ook al kunnen wij niet om Goede Vrijdag heen.**

Om die moed en die hoop willen wij samen bidden
met de woorden die Jezus zelf ons heeft aangereikt:

Onze Vader

Onze Vader, die in de hemel zijt, uw naam worde geheiligd, uw rijk kome,
uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren,
en breng ons niet in beproeving maar verlos ons van het kwade,
want van U is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid tot in eeuwigheid. Amen.

Bidden om vrede

Heer Jezus, Gij wenst ons uw vrede toe,
Gij wilt dat iedere plaats een stad van vrede wordt: een nieuw Jeruzalem.

Schenk ons de moed
om ons met elkaar te verzoenen en vrede te stichten
doorheen de hosanna's en ontgoocheling van het leven heen.

Laat ons zo zien dat leven en vrede mogelijk is, telkens weer opnieuw.
Die vrede van de Heer zij altijd met u.
Wensen wij elkaar in gedachten die vrede toe.

Gebed

God van leven, de Goede Week is ingezet.
Onze hand-palmen spreken van hoop.
De geest van Jezus overwint waar mensen opstaan tegen onrecht
en meebouwen aan een vreedevolle samenleving.
Mag de Goede Week ons daarvan bewustmaken,
ons doen groeien tot bondgenoten van Jezus
en van de meest kwetsbaren onder ons.
Gij die bij ons blijft, ook nu wij aan huis gebonden zijn.
Amen.

Lied

1. Ga mee met ons, trek lich - tend ons voor - uit;
naar tijd en land door U ooit aan - ge - duid.
Leef op in ons, de mens die le - ven moet,
één die de toe - komst heeft, die leeft voor - goed.

*Ga mee met ons, wie zijn wij zonder U
een mens gaat dood aan enkel hier en nu.
Licht op in ons, wees vuur en vlam van hoop
houd steeds in ons de toekomstmens ten doop.*

Mededelingen

Zending en zegen